

Sigrid Sandström, "Dry Maar" / Johannes Heldén: "Worlds" Allt tycks redan ha hänt i Johannes Heldéns värld

Sigrid Sandström, "Dry maar", 2019, installationsvy på Cecilia Hillström Gallery. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Johannes Heldén visar apokalyptiska fantasivärldar tomma på invånare. Och Sigrid Sandströms nya målningar påminner ännu mer än tidigare om geologiska avlagringar. Joanna Persman ser en utställning som osökt väcker tankar kring vad som händer med vår jord.

Sigrid Sandström, "Dry Maar" / Johannes Heldén: "Worlds"

Utställning

Var: Cecilia Hillström Gallery, Hudiksvallsgatan 8

TOM 11 maj

Cecilia Hillström Gallery växer. Galleriet har tagit över Andréhn-Schiptjenkos gamla lokaler och därmed väsentligt ökat sin utställningsyta. De spatiösa rummen på drygt 300 kvadratmeter har delvis byggts om. Verksamheten på den nya adressen startar med en dubbelutställning. Två separata presentationer står obundet på egna ben. Samtidigt förstärker de varandra genom skillnader i uttryck och en viss förbindelse i tematiken.

Sigrid Sandström har blivit känd för sitt expressiva måleri i stora format, ett måleri som inte sällan söker sig ut i rummet och som konstnären själv beskriver som både en händelse och en plats i ständig förändring. Med infärgade plastfilmer och tyger, som torkar på målarduken och därefter rivs loss, skapar Sandström flerskiktade verk. Knivskarpa kantbitare samsas med mjukare ytor och linjer. I de abstrakta formationerna finns något som minner om jordskorpan berg- och jordarter. Som om måleriet känsligt registrerade grundämnens sönderfall och var en poetisk tidsskala.

Sigrid Sandström, "Dry maar", 2019. Akryl på duk. Foto: Cecilia Hillström Gallery

Den senaste sviten påminner nämligen ännu mer om geologiska avlagringar än Sandströms tidigare verk. Färgskalan är mer jordnära. Vackra ockratoner, hittills frånvarande i Sigrid Sandströms palett, har letat sig in på dukarna, där kontrasterna finns kvar men ordnas på ett annat sätt. Vissa partier i målningarna är finkornigt skrovliga och gnistrar diskret som märkliga fynd från ett stenbrott. Effekten skapas genom att granitpulver blandas in i vinylfärgen.

Utställningstiteln "Dry Maar" är en ordlek som leder rakt in i verken. Målningarna är ett resultat av konstnärens stipendievistelse i Dora Maars hus i södra Frankrike. Dora Maar, oftast identifierad som en av Picassos muser, var själv en begåvad konstnär och fotograf, etablerad inom den surrealistiska rörelsen. Ordet "maar" är samtidigt en geologisk term som betecknar en trattformad fördjupning, formad genom vulkaniska gasexplosioner vid markytan.

Sigrid Sandström laddar sitt måleri med betydelser som glider ut och in i varandra. I den abstrakta formen finns diskreta spår av det berättande innehållet. Gåtfulla formationer, som skulle kunna vara fragment av ett landskap, vidgar sig och krymper, som i en pendelrörelse mellan teleskopets fjärrseende och en närbild under mikroskopet.

Johannes Heldén, "Meditation (Marsh cinquefoil)", 2019. Blandteknik. Foto: Cecilia Hillström Gallery.

Poeten, musikern och konstnären Johannes Heldén skapar suggestiva studier över en fantasivärld, oroande lik vår verklighet i en osäker men knappast otänkbar framtid. Människan representeras med sin frånvaro. Har hon lämnat planeten frivilligt? Utrotat sig själv? Förvandlats till en annan livsform?

En dator genererar slumpmässigt imaginära topografier som Heldén återskapar i finstämda akvareller i små format. Olika uttrycksformer växer skarvlöst samman här. Den moderna teknologin och det traditionella måleriet med vattenfärg. Bildverk och text. Och ljud förstås, som likt ett blodsystem länkar delarna samman.

Johannes Heldén, "Untitled islands (VII-IX)", 2019. Blandteknik. Foto: Cecilia Hillström Gallery.

Två öppna fältväskor med metallhölje är försedda med teknisk utrustning och skyddar skira växter. Arterna försvinner en efter en. Kommer nya att utvecklas? Hur lång tid krävs det? Ett bokomslag omtolkas som ett skulpturalt objekt. En animation med moln som tornar upp sig och lampor som tänds och släcks loopas sakta som en berättelse om ett oändligt mörker. Fantasin får fylla i denna apokalyptiska skymning där vemodets slöjor suddar ut konturerna i en nygammal värld.

Samtidigt som utställningen öppnade publicerades Heldéns senaste diktsamling "First Contact" (recenserad i SvD 17 april). Som tidigare fortsätter Heldén inom den konkreta poesins efterskalv. Bokens formgivning – skapad av konstnären själv – samspelar klockrent med hans fragmentariska texter som inte behöver, men som med fördel kan läsas som återspeglings av bildverken. Världen i Heldéns allkonstverk fortsätter framåt och den uppenbarar sig både genom gammalt och nytt. Skräckromantik och science fiction, det sublima och det framåtblickande vävs samman till en poetisk rumtid, där allting som kommer att hända redan tycks ha hänt.

Joanna Persman